

Іаковъ, нѣсть премѣненіе или преложеніа стѣнь (*). И мыслитѣ МѢ никога не са измѣнаватъ и намѣреніа МѢ сѣ сѣкога еднаквы: Говѣтъ Господень во вѣкъ превываетъ, помышленіа сердца Его въ родъ и родъ (**), възспѣва Давидъ. Богъ сичкый и въ сичко є неизмѣняемъ: Язъ скль Богъ, дѣма Той чрѣзъ пророка Малахіа, и не са измѣнавалъ (***). И невзмозно є да бжде въ Бога нѣкое измѣненіе. Той нѣма цю да придобыва, защото Той сичко има, което бы было възмозно и потрѣбно да си има. Той не може да са лишава отъ нѣщо, защото сичкото є въ Него и сичкото отъ Него. Тѣй Богъ є вседоволенъ: Той отъ нищо нѣма недостаткъ, и отъ ниого не зависи. Той сичко има и има сичко въ себе си; и заради тѣй апостолъ Павелъ дѣма, че Той ни отъ рѣкъ чловѣческихъ ѹгожденіа приѣмлетъ, тревѣа что, самъ даа всѣмъ животъ и дыханіе и вса (****).

Като є прѣсватъ, неизмѣняемъ, вседоволенъ, Богъ са наслаждава отъ чистъ неизмѣняемъ, свѣршенъ покой, и заради тѣй апостолъ Павелъ Го нарича блаженъ и єдинъ силенъ, Царь на царствющитѣ

(*) Іак. 1, 17.

(**) Псал. 32, 11.

(***) Малах. 3, 6.

(****) Дѣян. 17, 25.